

Ματθαῖος ἱερομόναχος ἐκ Κυριακίου, ἐν τῷ ναῷ τῆς μονῆς, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, καὶ μετὰ βραχεῖαν συνδιάσκεψιν ἐψήφισαν τὴν ἐπανάστασιν· καὶ ἕκαστος ἀνέλαβεν ὀρκισθεὶς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου νὰ ἐργασθῆ τελεσφόρως. Καθ' ἣν ὥραν δὲ συνεδρίαζον ἐν τῷ ναῷ συνέβη τὸ ἑξῆς: ὁ Ἱερεμίας Νικολάου ἀδελφὸς τοῦ εἰρημένου Εὐγενίου νεαρὸς ἱερεὺς, πρὶν ἢ εἰσῆλθον οὗτοι ἐν τῷ ναῷ εἰς συνεδρίασιν, ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ ἱερῷ ὡς ἐφημέριος, ἀγνοούντων αὐτῶν· ἐν ᾧ δὲ συνεσκέπτοντο ἐν σιγῇ, ὁ ἱερεὺς ἐτάραξεν αὐτοὺς ὑπὸ βηχὸς συσχεθεὶς. Φοβηθέντες προδοσίαν ἐνέκριναν ἀμέσως αὐτὸς νὰ φονευθῆ· ἀλλ' ἐσώθη τῇ ἐγγυήσει τῶν προκρίτων μοναστῶν.

§ 140. Μετὰ τὴν λύσιν δὲ τῆς συνεδρίασεως ἐτράπησαν ἕκαστος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐναποθεμιμένων αὐτῷ ἔργων. Καὶ ὁ μὲν Ἡσαΐας ἀπῆλθε νὰ παρασκευάσῃ τὰ τῆς ἐπαναστάσεως παρὰ τοῖς Λοκροῖς Ὀζόλαις καὶ Δωριεῦσιν ἐργαζόμενος ὡς ἐκ κέντρου ἐξ Ἀμφίσσης τῆς ἐπισκοπικῆς αὐτοῦ ἑδρας. Τότε ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἡσαίου τὰς τελευταίας διαταγὰς ἐπικυρουμένας καὶ ὑπὸ ἐπιστολῶν τοῦ πατριάρχου καὶ ὑπὸ τῶν ἐταίρων οἱ ἀρματωλοὶ καὶ κλέπτται τῆς Λοκρίδος καὶ Δωρίδος, ὁ Πανουριᾶς, ὁ Δουβουνιώτης, ὁ Σκαλτσᾶς, ὁ Τράκκας, οἱ πρόκριτοι τῆς Ἀμφίσσης, οἱ πλοίαρχοι τῆς Οἰάνθης (Γαλαξειδίου). Τότε ἤρξατο φανερώς σχεδὸν ἡ συγκομιδὴ ἐκ τε τῆς Οἰάνθης καὶ ἀλλαχόθεν καὶ ἡ προετοιμασία τῶν ὄπλων καὶ φυσικίων ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν προκρίτων Ἀμφίσσης· ὁ δὲ Διάκος μετὰ ταχύτητος αἰετοῦ παρεσκευάσε τὰ τῆς ἐπαναστάσεως ἐν τε Φωκίδι καὶ Βοιωτίᾳ ὡς ἐκ κέντρου ἐκ τῆς Λεβαδείας τῆς ἀρματωλικῆς αὐτοῦ ἑδρας· τότε τὸ ἔσχατον διατάχθησαν νὰ ἐτοιμασθῶσιν οἱ ἐν Ἀνεμωρείᾳ πρόκριτοι καὶ οἱ λοιποὶ τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας. Καί, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἀπὸ τῆς 12^{ης} Μαρτίου, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ὁσίου Λουκᾶ συνεδρίασις, τὰ περὶ τὸν Παρνασσὸν καὶ τὸν Ἑλικῶνα ἐσειόντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων προαλειφομένων εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἄρεως. Ἡ ὄψις τῶν κατοίκων καὶ αὐτῶν τῶν παιδῶν ὁσημέραι ἠλλοιοῦτο ἐπὶ τὸ πολεμικώτερον· μόνον οἱ Τοῦρκοι ἐτύφλωττον, διότι οὐδὲν ὄπλον, οὐδὲ εἰς σάκκος πυρίτιδος ἢ πυρολίθων (στουρναρίων) περιῆλθεν εἰς χεῖρας αὐτῶν, καίτοι ταῦτα ἐπὶ τῶν ζώων ἐξ Οἰάνθης μάλιστα ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ εἰς Ἀμφισσαν μετεκομίζοντο· οὐδένα γραμματοφόρον οὐδ' ἀπεσταλμένον συνέλαβον, καίτοι πολλοὶ αὐτῶν καθ' ἑκάστην σχεδὸν μετέβαινον ἀπὸ Λεβαδείας εἰς Ἀμφισσαν καὶ τανάπαλιν. Τῆς γενικῆς ταύτης κινήσεως οὐχ ἤττον θερμότερον μετεῖχον οἱ μονασταὶ τοῦ ὁσίου Λουκᾶ· ὑπηρεταί, ποιμένες καὶ φύλακες τῆς μονῆς κατέστησαν ἀεικίνητοι εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ἐπαναστάσεως, τὰ δὲ ζῶα αὐτῆς εἰς μετακόμισιν τῶν τοῦ πολέμου καὶ τροφῶν, αὐτοὶ δ' οἱ μονασταὶ εἰργάζοντο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐν τοῖς ὑπογείοις τῆς μονῆς λαμπρύνοντες τὰ ὄπλα, δέοντες φυτέκια καὶ ὀχυροῦντες τὴν μονὴν ἐπὶ προφάσει τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὴν κλεπτῶν καὶ στασιωτῶν (ζουρπάδων).

§ 141. Οὕτω τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα· ἡ εὐπρηστος ὕλη ἦν ἐπινενημένη καὶ μόνον τῆς χειρὸς δεομένη νὰ ὑποβάλλῃ τὸ πῦρ καὶ ἀνάψῃ εἰς φλόγα οὐρανομήκη. Τῇ 23 Μαρτίου ἦσαν ἔτοιμοι οἱ ἐν Λεβαδείᾳ, ὁσίῳ Λουκᾶ καὶ Ἀμφίσσῃ νὰ ἀνάψωσι τὸ πῦρ· ἀλλ' ἀνέμενον νὰ ἴδωσι τὴν πυρὰν τῆς Πελοποννήσου· διὸ τῇ 24 ἐπέμθη ὁ Βοῦσγος εἰς Οἰάνθην νὰ μάθῃ τὰ ἐκεῖ καὶ τὰ ἐν Πελοποννήσῳ· τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 25 πρὸς τὴν 26 ἐφόνευσε μετ' Ἀνεμωρέων ἐν τῷ Κάτω Χανίῳ, σήμερον ἐρειπίῳ, τῷ ἐν Ζεμενῷ, τοὺς ἐκτάκτως ἐξ Ἀμφίσσης εἰς Λεβαδείαν ἀπεσταλμένους ἐπίπουρους γραμματοφόρους καὶ ἐνταῦθα διὰ πελέκως ἔχυσαν οἱ τυραννοῦμενοι τὸ πρῶτον βαρβαρικὸν αἷμα· τῇ 26 ἔλαβεν ὁ Διάκος ἐν Λεβαδείᾳ ἀπατήσας ἀδειαν (μπουγιουρδὶ) στρατολογίας παρὰ τοῦ βοεβόνδα Χασὰν ἀγᾶ κατὰ τοῦ ἀποστάτου δῆθεν Ὀδυσ-

